СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 61. Джерзи Сіті, Н. Дж., середа, 16. марта, 1927. VOL. XXXV. No. 61. Jersey City, N. J., Wednesday, March, 16. 1927. THREE CENTS

УРЯД ВИПРАВДУЄ СВОЮ ПОЛІТИКУ СУПРОТИ НІКАРАҐВИ

КЕЛОҐ БАЧИТЬ ПОТРЕБУ ЗАПЕРЕЧУВАТИ РІЖНІ ЧУТКИ.

ВАШИНҐТОН, 14. марта. — Хоча конґрес тепер не радить, мимо сього секретар стейту бачився примушеним заперечувати публичні закиди, піднесені проти політики уряду в Нікараґві.

В публичній заяві департаменту стейту Келоґ заперечує, буцімто американський уряд мішався в вибори президента в в Нікараґві. Спеціяльно секретар заперечує закид, що буцімто він видав минувшої осени припорученне Лоренсови Денисови, американському представникови в Нікараґві, приказ довести до вибору Діяса, консервативного кандидата, президентом Нікараґви.

В публичній пресі появилося недавно письмо, яке Келоґ мав вислати до Дениса.

НАЙВИСШИЙ СУД ПРОТИ РАСОВОГО РОЗДІЛУ.

ЗАКОНИ СТЕЙТІВ ЗА РОЗДІЛОМ РАС НЕЗГІДНІ З КОНСТИТУЦІЄЮ.

ВАШИНҐТОН, 14. марта. — Найвисший Суд Злучених Держав розглядав нині питанне, чи стейти мають право видавати закони, якими примушується Муринів жити осібно від білих. Суд прийшов одноголосно до рішення, що такі закони не годяться з постановою конституції про рівноправність рас.

ЗНОВА ТРИ БАНКИ ЗБАНКРОТУВАЛИ В ФЛОРИДІ.

ПАМ БІЧ, Флорида, 14. марта. — Три нові банки в сьому повіті замкнули нині свої двері для бизнесу. В сей спосіб число банків, збанкротованих в послідних пару тижнях, виносить уже шість.

Причиною банкротства було, як звичайно, виниманне ощадностий вкладачами.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС ЖИДІВСЬКОГО ПРОВІДНИКА ПРОТИ ФОРДА.

ДІТРОЙТ, Мишиґен, 14. марта. — У вівторок сього тижня починається перед місцевим судом сензаційний процес жидівського провідника Арона Сапіра проти автомобілевого фабриканта Генрі Форда о відшкодованне в сумі одного міліона долярів за образу чести, яка мала бути поміщена в Фордовій ґазеті „Дірборн Індепендент".

В сій статті, як каже позовник, Форд закинув Сапірови, що він є одним з жидівських заговірників, які стараються захопити в свою владу всіх американських фармерів. Сапіро є одвокатом в Шикаґо та займався від довшого часу орґанізацією фармерських кооператив.

Процес має на самому вступі богато сензаційних стадій. Сапіро, приміром, каже, що він візвав Форда до суду на свідка, а Форд каже, що він ніякого візвання не дістав.

СЕНАТОР НЕ ХОЧЕ ПРИНЯТИ ВІДШКОДОВАННЯ.

ВАШИНҐТОН, 14. марта. — Сенатор Френк Ґрін з Вермонта віддав урядови півосьма тисячі долярів, які уряд вислав йому на основі ухвали конґресу як відшкодованне за пораненне його одним прогибіційним аґентом у бійці з бутлеґерами. Сенатор заявив, що се булоби несправедливо обтяжати податковців коштами особистого нещастя.

ВЕЛИКА БИТВА З ІНДІЯНАМИ В МЕКСИКУ.

МЕКСИКО, 14. марта. — Мексиканський департамент війни подав комунікат про велику битву межи федеральними військами а індіянськими повстанцями з племени Якіс. Битва розігралася в одному каніоні (гірському провалі) в горах Бокаттете. Битва тревала 6 годин. Федеральні війска вистрілили 12,000 набоїв, але вбитих у битві було небогато. Індіяни піддалися. Декотрих з них розстріляно.

СТУДЕНТ УБИВ ШКІЛЬНУ ТОВАРИШКУ.

НЮ ЙОРК, 14. марта. — Коло пів до шестої години вчора вечером найдено в їдальні дому на 54-ій вулиці тіло 16-літної учениці Висшої Школи в Ню Утрект, Анни Гарис. Дівчина погибла від пострілу.

Поліція арештувала незадовго після відкриття тіла Волтера Ґолдберґа, 18-літного хлопця, що жив у сусідстві та був колись шкільним товаришом вбитої. По 8 годинах допитів арештований признався, що се він убив дівчину, але боронився, що він убив її припадково. Поліція не вірить у його зізнання, припускаючи, що мотивом вбийства були ревниці.

Поліція каже, що дівчина булаби ще вийшла, якби їй дали були поміч зараз по пострілі. Та Ґолдберґ, замісць давати поміч, утік.

ЗУДАРЕННЄ ПОЇЗДІВ.

НЮ ЙОРК, 14. марта. — На стації надземної зелізниці на 66-ій вулиці та Коламбас Евеню зударилися нині сполудня два поїзди. Наслідком зударення 26 осіб віднесло лекші або тяжчі тілесні ушкодження. Один пасажир відніс розбиттє черепа та відай помре.

АНҐЛІЙЦІ В ОБОРОНІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШОСТЕЙ У ПОЛЬЩІ.

Анґлійський посол Бекет, член Робітничої Партії, який недавно був у Польщі, в своїй промові, виголошеній 8. лютого в анґлійському парляменті, вказував на небезпеку політики з національними меншостями в Польщі як на загрозу світового спокою. Згадавши про величезну армію в Польщі і прибите нуждою населення, він говорив: „На цілім европейськім кордоні Союза радянських республік гнобиться і позбавляється средств до життя Білорусинів і Українців. Вони звичайно бунтуються, головно на краще положення Українців і Білорусинів в радянських республіках." Вкінці апелює до Союза Народів, щоби він розслідив, чи Польща додержує зобовязань, які переняла на себе супроти українських і білоруських національних меншостей.

СТРІЛЯЮТЬ АЖ ГЕЙ!

Довкола Бібрки гуляють бандити і в саме полудне стягають на дорозі із селян опанчі, хустини з голов молодицям і як треба стріляють. Між Львовом і Яновом поліцай підійшов до якогось „непевного" панка з домаганням показати йому леґітимацію і за це одержав кулю в живіт. На стріли з револьверу може бути зрештою приготований кожний львівський громадянин. На вул. Войтіха передучора до інж. Кобака вдерлись у ночі два вломники з револьверами. Коли він стріляв до них, вони відповіли стрілами і щойно на кілька енерґійних куль вони рішили втекти. За якийсь час, хто зможе, поставить собі в хаті на ніч кулемет.

СВОЄРІДНИЙ ВИНАХІД.

Російський державний трест господарсько-промислових металевих виробів починає масову продукцію нового типу самоварів. Усім, здається, відомо, яку ролю відграє в родиннім, товариськім і громадськім житті Росіян самовар. Довкола його тепла вирішаються найбільші горячі справи земного та позаземного життя. А що він інколи доходить до велитенських розмірів і перенести його із їдальні в кухню нелегко — згаданий трест винайшов спосіб: самовари будуть складані як неодна складна машина. Можна їх буде розбирати та складати за одну хвилину.

МІСТЕРІЇ З КОМІСАРСТВОМ НАРОДНОГО ДОМУ У ЛЬВОВІ.

Дотеперішний комісар Черкавський не то що урядує собі спокійно дальше — але же заздалегідь виміг на своїх покровителях, що — на випадок його уступлення й обняття комісарства дир. Вербицьким — до байрату не будуть допущені Українці. В байраті мусять залишитися його люде, яких угощав недавно бенкетом у краківським готелі, а які зі своєї сторони мають зреванжуватися Черкавському тим, що затушують славетну його господарку в Народнім Домі.

ПОЛІТИКА І ДОРОГОЦІННИЙ КАМІНЬ.

Ми згадували про заходи шведського уряду, щоби придбати назад одну національну дорогоцінність, яка примхою долі попала в руки радянського уряду: — найцінніший в світі рубін. Історія цього камення є гідна згадки. Шведський уряд уже раз викупив його дорогою ціною, коли вічно задовжена дочка великого Ґустава Адольфа королева Христина заставила цю 250-каратову дорогоцінність в Антверпені. В 1777 р. елеґантний та войовничий король Ґустав III. відвідав Петроград, де його щедро приймала цариця Катерина. Він одержав від неї в дарі ордер „Олександра Невського" з чудовими діямантами, палицю викладену дорогоцінними камінням, скриночку з перлами, а навіть предорогу „шубу". Коли він вернувся до Штокгольму, злобні язики почали молоти, що таких скарбів ніхто не дістає за дурно. І король, щоби доказати свій широкий жест, вислав до Петрограду окремого курієра з великим рубіном для цариці Катерини. Коли тепер почали молоти язики в Петербурзі, а шведський король мав богато клопоту, щоби втихомирити своїх земляків і почав обіцювати ріжні застави за втрачений дарунок, Катерина великосердно заявила, що рубін зверне. Але не звернула. І він до нині лежить у Петербурзі, який став Ленінградом. І був би завтра вернувся назад до Штокгольму, як би не зайве слово якогось ученого мінеральоґа, який ствердив, що це не правдивий рубін, а його підроблена копія, майже без вартости. Ніхто не сумнівався, що лицарський Ґустав III. передав до Петербурга правдивий рубін. Тепер виринає питання: який російський володар був настільки дотепний, що пішов слідами шведської Христини і заставив його, а в офіціяльну скриньку поклав нишком замовлену фальшиву копію!

РОЗУМНИЙ ПРЕСОВИЙ ДЕКРЕТ.

Анґлійський парлямент приняв майже одноголосно проект закону, який забороняє у справозданнях преси передавати інтимні подробиці із судових розправ, головно розводових процесів. Віднині вільно буде часописам давати лише справоздання з прізвищами осіб, короткий зміст акту обвинувачення і присуд. Всі ті, що спроваджуватимуть до Анґлії для загальної продажі чужинні часописи, в яких буде матеріял, незгідний з дотичним розпорядком, відповідатимуть перед судом. Такий закон називаємо розумним тому, що бульварна преса щодня описує з насолодою найбільше осоружні сцени злочинів та ненормальних учинків і на це ловить безкритичну масу, підбурюючи якнайнижчі її пристрасти. Над тим зловживанням паперу та друку ніхто в Польщі не думає, зате думають про обмеження тих прав, які є підставою кожної обективної критики ненормальних прояв суспільного життя. — („Діло").

УКРАЇНСЬКІ УЧЕНІ ПРО БУДІВНИЦТВО ДНІПРЕЛЬСТАНУ.

Питання про будівництво могутньої гидро-електростації на Дніпрі знайшло широкий відгук на всеукраїнському зїзді наукових робітників.

2-ий всеукраїнський зїзд наукових робітників України вітає постанову всесоюзного та українського урядів, щоб приступити негайно до фактичного здійснення Дніпрельстану. В найшвидшому здійсненні його зїзд вбачає міцну запоруку могутнього соціялістичного піднесення господарства й культури Радянської Республіки й цілого Радянського Союза.

Зїзд одностайне заявляє про прагнення всіх наукових робітників з особливим захопленням стати на допомогу цьому основному завданню нашого будівництва.

ЗАКОРДОННА ПРЕСА ПРО ВУФКУ.

Недавно в закордонній пресі почали зявлятися відомости про українську кінематоґрафію. Так в офіціозі чеського міністерства закорд. справ в статті про кінематоґрафію радреспублік про ВУФК автор говорить: „окремі республіки радянського Союзу мають власні кіно-орґанізації і серед них можна вважати за наймогутнішу — українську". Так само в берл. „Арбайтер ілюстр. Цайтунґ" видруковано статтю про фільм „Гамбурґ".

КАТАСТРОФИ.

У театрі в Бордо (Франція) загорілись куліси; театр знищений пожежею; багато жертв. Цікаво, що того самого дня трапилась така сама пожежа в римськім театрі Аполльо. Слід звернути увагу, що деякі вчені добачують у тих одночасних явищах тогосамого рода своєрідний закон природи, називаючи його „законом черги". — Мадярська фабрика спірту в Рааб згоріла зовсім. — З Осльо повідомляють, що електричний поїзд з Рюкан вилетів із шин наслідком наглого перериву електрики, а пізніще загорівся. Є жертви в людях.

ППС І ПАРЦЕЛЯЦІЯ.

Є в Польщі земельний закон, на підставі якого мається переводити парцеляцію. Є він умисно так сконструований, аби не допустити місцевого українського населення до викупна землі. Між иншим є постанова, що першенство при парцеляції мають форналі, **о скільки вони є на службі.** Польські дідичі, аби не допустити місцевого робітника до набуття землі, користають з тої постанови і масово виповідають місця двірській службі.

Цікаво те, що ППС., яка голосувала за тим законом, удає тепер, з огляду на надходячі вибори, страшне обурення. „Роботнік" з 21. I. пише: „Лють бере чоловіка, коли бачить ту байдужність правительства, котре дозволяє на кпини з тих, котрі виконують тяжку працю на рілі. Є повіти, в котрих звільнення зі служби досягає неймовірних цифр".

КАНТОНЦІ ЗАБРАЛИ БРИТІЙЦЯМ ФАБРИКУ ТЮТЮНУ

ШАНГАЙ, 14. марта. — Китайські робітники, які заняті в британській фабриці цигареток в Ганкові, перебрали заряд фабрики в свої руки і ведуть її на комуністичний лад. Фабрика представляє собою вартість кількох міліонів долярів. Сталося це під впливом кантонської аґітації.

Вістка про те розійшлася по всіх містах і викликала переполох. Чужинці та місії бачуть, що відносини поґіршаються, а їх положеннє стає чимраз більш небезпечним. Хоч пропаганда звернена головно проти Британців, приходиться терпіти одначе і другим, а рівнож і Американцям. Найбільше денервують чужинців ріжні поголоски, яких повно з огляду на те, що кантонська армія посувається чимраз далі.

ҐІНДЕНБУРҐ ВИСЛУХАВ ЗВІТУ ШТРЕЗЕМАНА, АЛЕ НЕ СКАЗАВ НІЧОГО.

БЕРЛІН, 14. марта. — Німецький міністер заграничних справ Штреземан повернув з Женеви з сесії Ради Ліґи Націй і сейчас подзвонив до президента Ґінденбурґа, щоби здати звіт. Ґінденбурґ вислухав звіту, але не відповів нічого, хоч звичайно заявляв він свою згоду. Видно і він не задоволений з рішень в справі Саари. Штреземан заявив, що він мусів уступити, бо його уступка спричинить скоршу евакуацію Надренії. Повний звіт зложить Штреземан на засіданню кабінету міністрів. Сподіються, що кабінет не погодиться з Штреземаном і він буде мусів уступити. Це одначе викличе велику крізу не тільки в німецькім парляменті, але у відносинах до Франції. Тому кабінет і посли мусять добре розважити над консеквенціями вотум недовіря для Штреземана.

ВЕЛИКА ПРЕСОВА ВИСТАВА В КОЛЬОНІЇ.

БЕРЛІН, 14. марта. — На другий рік відбудеться світова вистава преси в Кольонії. Німецький уряд установив спеціяльну комісію, яка має занятися цею виставою, на яку запрошено рівнож і Америку. Досі зголосили свою участь двайцять кілька держав. На тій виставі буде представлений розвій преси від часів Ґутенберґа, а рівнож все те, що звязане з пресовим промислом.

АМЕРИКА ЗАПРОШУЄ ЩЕРАЗ ФРАНЦІЮ Й ІТАЛІЮ ДО УЧАСТИ В МОРСЬКІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ПАРИЖ, 14. марта. — Американський амбасадор Геррик передав французькому урядови від президента Кулиджа запрошенне, в якім президент Кулидж просить Францію, щоби взяла участь в розоружній морській конференції неофіціяльно як обсервуючий дорадник. Подібне запрошенне вислано рівнож до італійського уряду.

НЕПОРОЗІМІННЄ В СПРАВІ КОНТРОЛІ НАД ВИРОБОМ АМУНІЦІЇ.

ЖЕНЕВА, 14. марта. — На засіданню Комісії Ліґи Націй новоіменований американський амбасадор до Бельґії Ґібсон заявив, що американський уряд є за тим, щоби завести контролю над державними і приватними фабриками оружя і амуніції. Італія заявилася проти цего, а рівнож і Японія.

ПРИЛАПАЛИ МІЛІОНОВОГО ЗЛОДІЯ Й ОШУКАНЦЯ.

ПАРИЖ, 14. марта. — Поліції вдалося вкінці відшукати Рауля Генрі Рошетт, який ошуствами дійшов до того, що з хлопця до послуг став великим міліонером. Натягнув він на ріжні спекуляції бідні вдови і сироти на яких 50,000,000 франків. Якраз найбіднїша верства впала жертвою його махінацій.

Коли його арештували, він задержав повну холоднокровність і заявив: Я вас вже давно сподівався, але не знав, що ви працюєте і в неділю (його арештовано в неділю). А до того місяць марець для мене все був нещасливим.

Кажуть, що він посидить собі кілька літ в тюрмі, а по тім вийде з арешту і буде далі вживати своїх міліонів.

ВІДДАЮТЬ КАНТОНЦЯМ АМЕРИКАНСЬКІ КАЛЕДЖІ.

ШАНГАЙ, 14. марта. — Історичний кантонський Христіянський Каледж, якого управа була досі виключно в американських руках, буде відданий під управу Кантонців. Президентом каледжу буде Китаєць, а Американець буде заступником. Більшість ради буде складатися з Китайців. Власність одначе остане при Американцях, які будуть винаймати її за оплатою $1 річно.

Рух за подібною переміною управи повстав рівнож і по других школах і місіях. Всюди хочуть дати більшість тамошному населенню.

НІМЦІ ПОБІЛЬШИЛИ СВОЮ КУПЕЦЬКУ ФЛЬОТУ.

БЕРЛІН, 14. марта. — Німецька торговельна фльота займає тепер шесте місце в світі. По світовій війні її поємність виносила всего 600,000 тон, а тепер дійшла вже до 3,200,000 тон. Всеж таки бракує їй ще 2,000,000 тон до того стану, в якім находилася вона до світової війни.

КОТРА КУХНЯ ЛІПША: ФРАНЦУСЬКА ЧИ АНҐЛІЙСЬКА.

ПАРИЖ, 14. марта. — Мадам Жено, відома з свого знання кухарської штуки, визвала Миссис Роза Левис з Лондону, яка тішиться таким самим реноме в Анґлії до контесту, щоби доказати, що французька кухня красша від анґлійської.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВІЧЕ КЕРЕНСЬКОГО

В неділю, 13. марта, виступив в однім нюйорськім театрі на великім вічу Олександер Керенський, премієр міністрів першого російського тимчасового уряду після мартової революції 1917. року. Було се перше віче Керенського від його упадку під натиском большевицької революції, і тому віча сього вижидала російська кольонія в Америці з великою нетерпеливостю.

Та вижидання Москалів скінчилося для них прикрим росчарованнем. Віче, замісць стати осередком реорґанізації розбитих російських противбольшевицьких ґруп, скінчилося ще більшим їх віддаленнем від себе, ще більшим розяреннем, та що більше: компромітацією ґрупи Керенського.

Противники ґрупи Керенського складалися з одного боку з лівійших від нього большевицьких симпатиків, а з другого боку з правійших від нього монархістів, себто прихильників повороту царя. Перші обмежилися на вічу до викриків, тупання й свисту, а за те другі, переважно царські офіцири, не маючи самі горожанської відваги, вислужилися жінкою, яку вони випхали наперед для чинної компромітації Керенського. В сей спосіб замаркували свою некультурність якраз ті круги, які найбільше з усіх чванькаються своєю нібито культурною місією проти „інородців" Росії.

Та вже найбільшим „разоблаченієм" було віче Керенського для самого таки Керенського. Аранжери віча виказали просто дітвацьку нездарність навіть в орґанізованню віча. Люди, що беруться порядкувати великою імперією, не вміли навіть урядити одного збору людий. Керенський не дав у своїй промові нічого позитивного; він осуджував монархістів і большевиків, але самий не кинув своїм прихильникам ні одної реальної думки, як вони мають орґанізувати Росіян, щоби валити большевиків та не допустити до повороту царату.

Керенський говорив, що російське громадянство починало революцію в 1917 році на те, щоби ратувати „русское государство". Він співав про московський патріотизм. Для нього все ще в Росії існує тільки один повноправний народ, Москалі, а всі другі народи, се раби, які мають поклонитися московському кумирови.

Словом, віче Керенського показало ще раз стару московську нездарність у порядкованню практичних питань, звязану з відомою московською нахабностю накидувати свої нездарні порядки другим народам. На вічу було певно немало й „малоросів" і в неодному з них певно зродилася думка, що ті, які бажають відбудови України, не можуть іти по одній дорозі з московськими сліпцями, які других вести беруться, а самі не знають, куди вони йдуть.

БОЛЬШЕВИКИ БОЯТЬСЯ ШОВІНІЗМУ

На ленінградській ґуберніяльній конференції компартії виголосив Бухарін величезну промову про міжнароднє й внутрішнє положення СРСР, в якій торкнувся між иншим дуже тонкого і дразливого тепер у державі большевицької диктатури питання національного шовінізму та антисемітизму. З наведеного далі тексту промови Бухаріна виходить, що там квітне особливо російський національний шовінізм, а не менше і антисимітизм. І один і другий помітний і в рядах компартії.

„Господарський процес — казав Бухарін — нерозривно звязаний з оживленням активности ворожих нам дрібно-буржуазних шарів. Ця активність зросла й серед національних меншостей, де набрала виразної форми національного шовінізму. Цей шовінізм, ці „ура-патріотичні'' настрої, замасковані на пролетарський лад, помітні іноді і в нашій літературі. Особливе загострення такої ідеольоґії ми спостерігаємо на Україні і Білорусі. В цім питанні ми повинні бути надзвичайно серіозні й обережні. Наприклад наші товариші вважають за зайве запроваджувати національну мову в окремих республиках, зокрема на Україні. Ясно, що товариші, ставлячи упір українізації, ллють тільки воду на млин Пілсудського. Їм важко вивчити українську мову, та хіба можна особисті інтереси протиставити загальній політиці партії? Треба памятати, що найменша наша помилка в національному питанні загрожує згубними наслідками".

Видно дуже вже завзято поборюють українізацію російські комуністи на Україні, коли Бухарін зважився погрожувати їм аж... Пілсудським. Дійсно, найшов „великого" страшака! Та це зробив Бухарін свідомо, бо видно, що російського шовінізму на Україні не всилі гамувати сама партія і тому треба було навіть Бухарінові вдатися в тій справі аж на допомогу Пілсудського. Та всеж і Бухаринові требаб виразно зазначити, що російський шовінізм може спричинити „погубні наслідки" для панування російських комуністів на Україні не тому, що у Варшаві є Пілсудський, якому на українізації залежить так, як на минулорічному снігу, а тому, що російському шовінізмові протиславлять і будуть себе гостро протиставити свідомі національно українські маси, які польських шовиністів і диктаторів ненавидять так же як московських.

Про антисемітизм вирвалося Бухарінові теж кілька менше дипльоматичних слів.

„Причина антисемітизму — казав він — полягає в тім, що жидівська дрібна та середня буржуазія, очунявши після громадянської війни, зайняла позицію дрібної та середньої буржуазії руської, так само як руську інтеліґенцію, що дуже захоплювалася саботажем, почасти замінила жидівська інтеліґенція. Робітники не бачать жидівських злиднів, бо вони зосереджені, здебільшого. в менчі осілости. За те вони бачать жидівського непмана і спекулянта. Боротися з антисемітизмом треба, не замовчуючи питання та не приховуючи правди, а правда скерована проти жидівського непмана та російського шовінізму. Не можна замовчувати того, що жиди є бідні й богаті, що жидівський непман такий самий наш клясовий ворог, як і всякий инший''.

Отже Бухарін признав, що жиди обсіли тепер усі важніці позиції не тільки на Україні та Білорусі, але й на Московщині, де їх до революції зовсім не було. Вони, як твердить Бухарін, заступили російську інтеліґенцію. Наслідком того поширився там великий антисемітизм. До якої міри він поширений, свідчить найкраще наведений уступ промови Бухаріна. Не серед російських та інших непмамів і спекулянтів процвітає той овоч большевицької дійсности, а серед робітників та членів партії. А це хіба має деяке значіння і для самих головачів комунізму. Словом, антисемітизм набирає наслідком большевицької політики грізніщих форм, як це було до революції.

(„Діло").

ЧОГО МОЖНА НАВЧИТИСЯ ВІД ЕСКІМОСІВ.

То дивне але правдиве. Дивне, бо всі памятаємо ще з шкільної лавки, з читанок і з популярних часописів, що від Ескімосів не можемо богато навчитися. Передовсім чистоти. Бо Ескімоси такі брудні, ніколи не миються, а тіло натирають собі товщею тюленів, як инші народи чоботи.

Та то неправда, будьто би Ескімоси були такі страшно брудні. Вони чисті, а коли деякі з них брудні, то виною тут Европейці. Ескімоси жили і жиють гиґієнічно. Вислід того всього такий, що й інші народи можуть навчитися дечого від Ескімосів. Передовсім зимою. Знаємо, які терпіння переходили мандрівники до північного бігуна, мерзли в найліпшім одязі — а вони прецінь у ледяних околицях могли вже визнатися. Натерпілися вони тому, що руковидилися европейською а не ескімоською гиґієною.

Дотеперішні погляди про Ескімосів збив К. Леден. Він жив три місяці між канадійськими Ескімосами й у великій книжці описує свій побут між ними. Каже, що Ескімоси майже чисті. Є чисті, хоч не миються. Бо не мають ні мила ні водопроводів із теплою і холодною водою. Все таки стараються, як можуть, усунути бруд, а краще сказати: щоби не набратися бруду. Найліпшим засобом для того є воздух. Ескімос, як лише може, уладжує собі воздушну лазню. Всяка кожухова одіж ушита так, щоби все чистий воздух міг доходити до тіла. Справжній, нецивілізований Ескімос іде спати нагий. Колиж влізе до свого кожухового ліжка, кидає одежу біля себе на сніг, щоби замерзла і вивітрилася за той час, як він спить. Коли на тругий день рано одежа замерзла і повна снігу, витовче з неї насамперед мороз, заки надягне її. Так одежа не лише добре вивітриться, але й вичиститься.

Дуже гиґієнічні є справжні ескімоські одяги. Хоч є вони з тяжких кожухів, але так ушиті, щоби ціле тліо мало досить воздуха. І завдяки цьому Ескімоси не пріють навіть на довгій мандрівці або на ловах. І хоч є ріжниці між поодинокими племенами Ескімосів ріжних країв. то все таки повищий спосіб є спільний. Лише там, де Ескімоси тісніще стикаються з цивілізацією Ескімоси зодягаються інакше. Торговці продають їм флянелеве і вовняне білля за кожухи або тюнелеву товщ. Ескімос носить це, а забуває, що такий одяг не дається чистити так добре і практично, як замерзлі кожухи. В теплому вовняному чи флянелевому біллю нема достаточного провітрювання, як то має Ескімосове тіло, коли він носить кожуховий одяг. У флянелевому біллю Ескімос пріє і забрудиться. Тому, що нема способу прати таке білля, Ескімоси дістають насікомі і шкірні недуги. Доки не позбувалися своїх одягів, мали насікомі лише дуже рідко, а шкірних недуг не мали ніколи. Давніще Ескімоси носили короткі штани високо понад колінами і широкі. Ті, що мають взаємини з чужинцями, носять одяг, що покриває ціле тіло. Цивілізована Ескімоска перевязується поясом, або носить і сорочку а наслідки того також не добрі. Бо хоч вона миється водою і милом, не може вдержати тіла таким чистим і здоровим, як це осягнула би, допускаючи до тіла свіжий воздух.

Отже принціп ескімоського одягу: богато свіжого воздуха, не тісний одяг, щоби був можливий обіг крови. Лише так є можливе, що людина і в найбільших морозах не змерзне і не зіпріє, хоч їй тепло. А то є і для нас наука, що вільний одяг (також і обува) і не здержуваний обіг крови є найконечнійші для вдержання теплоти тіла і ліпші як „найтеплійші'' одяги і білля та що воздушна купіль таксамо конечні для чистоти і плекання тіла, як вода і мило.

При всякій нагоді складаймо жертви на Сиротинець-Захист Українського Народного Союза.

ТА ПРИЙДЕ ЧАС...

В 2-ім числі „Українського Революціонера" (з 13-го лютого 1927) читаемо ось-таку допись: „Боже, цось Польскен"... Ніколи в життю не було мені так тяжко на души, як на сьогорічний Йордан. Рано випроваджено нас, Українців, до казарм при вул. Яблонських, де відбулося свячення води. Підчас богослуження коло нас та коло вівтаря назбиралось тільки польських гицлів в офіцирських мундурах, що все те виглядало на якусь комедію або на маневри, а не нашу урочистість. На кінци мусили ми, стоячи на „бачносьць", вислухати ляцької пісні „Боже, цось Польскен". Неодин з нас затискав кулаки, паленіючи від сорому, що ми мусимо носити той проклятий ляцький мундур і стоячи позір вислухувати на нашій землі ріжних ляцьких пісень. Та прийде час...

Українець революціонер з 40 п. п. у Львові.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

В. Будзиновський.

КЛОПІТ З НЕБІЖКОЮ.

(Оповіданне).

1)

Доктор фільозофії Іван Бриндзюк був постійним співробітником українського щоденника у Львові, столици коронного краю австрійської монархії. Коли в 1907 році в наслідок виборчої реформи до австрійського парляменту увійшло більше число українських послів, український народ став чинником у внутрішній політиці австрійської держави. Ся політика робилася у Відни, отже видавці львівського політичного часопису додумалися до того, що добре булоби мати постійного кореспондента „з Відня" — таки в самім Відни. З усіх редакторів щоденника др. Бриндзюк був найліпшим кандидатом через дві прикмети, яких не мали його редакційні товариші. Він оженився богато і якийсь час, живучи з гроший жінки, міг вдоволитися малою платою. Се одно. Друге, не носився з українсько-німецьким словарем, щоби, балакаючи з Німцем, час до часу зазирати до словаря. По німецьки читав і балакав без помочи словарів. Др. Бриндзюк взяв жінку і поїхав до Відня на постійний прожиток. Писав дописи до свого щоденника у Львові і в бібліотеках студіював історію свого краю від хвилі його прилучення до Австрії.

Коли одної днини вернув до хати, жінка привитала його плаксивими словами:

— Вже небіжка! Лежить ось там.

Бриндзюк і не подивився в ту сторону. Пішов до другої комнати, кинув на стіл шкіряну торбу з паперами і сідаючи на канапі, сказав:

— Дай що їсти, бо гину з голоду!

— Обід вже готовий, зараз принесу.

Жінка принесла юшку. Зїли мовчки. Принесла чорну каву. Доктор закурив папіроску і став сербати чорну.

— Щож зробимо з нею? — жінка спитала.

— Треба якось з хати спекатися. Міркую, що найліпше було би вкинути до кльозету.

— Що ти плетеш! Така була миленька... Я так сплакалася... Впрочім не влізеся, бо завелика.

— Коли так, то треба винести з хати.

— Куди?

— Ще сам не знаю. Можнаби зробити пакет, взяти з собою до трамваю і висідаючи будьтоби забути.

— Можна й так. Але такий клопіт як ми, буде мати той, що її знайде.

— Як ніхто не вкраде, то возьме кондуктор і передасть до поліції... Ха, ха, ха!

— Тобі все жарти в голові. Я гадаю, що найліпше нам булоби і найлекше далосьби поховати її на дні Дунаю.

— Сяк, чи так, треба щось зробити. В хаті не можна лишити. Нині вже не маю ніякої роботи, отже полагоджу се діло. Зроби пакет.

— Шкода, що в хаті нема такої скриночки. Є дві, але обі замалі. Може би ти скочив до краму з делікатесами і купив скриночку, з дактилів, або зі шпротів, або зі шпаґетті?

— Добра ідея. Іду.

Бриндзюк вийшов і по хвили вернув з подовгастою скриночкою, довгою і обємистою як ново-народжена дитина. Саме годі жінка кінчила завивати в стару шовкову хустину. Обвязала рожевою ленточкою і подовгастий клунок подала мужеви. Бриндзюк вклав у скриночку, накрив дощинкою і прибив цьвяшками. Щоби скринку зробити менше помітною, завернув її в грубий сірий папір і перевязав мотузком.

— Отже що зробиш? — жінка спитала, коли клунок вже був готовий.

— Ще сам не знаю. Поїду трамваєм на Дунай. Як не лишу в трамваю, то кину до Дунаю... А може й в землю де запорпаю. На всякий случай мушу взяти з собою ніж. Той широкий, короткий буде добрий. Принеси.

— Такий похорон був би найліпший, тільки у Відни тяжко знайти місце. Всі парки повні людий. Хиба би де аж по тім боці пратеру? Але й там до пізна крутиться сила народу.

Жінка принесла з кухні ніж. Бриндзюк загорнув його в папір і всунув у кишеню. Взяв пакет під паху і вийшов. Стація трамваю була зараз коло його хати. Вскочив до першого воза. Плятформа була переповнена, в середині було ще одно вільне сидженіе. Пішов до середини і сів. Пакет поклав на сидженню між собою і стіною воза. Їхав уже яких двацять мінут, а до Дунаю було ще раз тілько.

— Може би справді лишити тут? — подумав. — Натовп великий, рух сильний, отже в першій хвили ніхто не помітить, що якийсь пасижир щось забув. З воза вискочу ще заки він стане і хоч би хто помітив забуте мною, буде запізно кликати мене і завертати.

Бриндзюк встав, скоро висунувся на плятформу і вискочив з воза. Вже хотів стрибнути в бічну улицю, але спинив його крик: „гальо! гальо!" Коли він глянув за відїзджаючим возом, якась дівчина, що стояла на плятформі, спустила з плятформи руку з його пакетом. Пакет впав на улицю. Бриндзюк закляв, але личило чесній дівчині подякувати за те, що забутої ним річи не вкрала. Він елеґантно махнув капелюхом, підоймив пакет і пустився далі до найблизшої стації трамваю. Стація була зараз просто брами великої камениці.

— Може би зараз спекатися клопоту? — подумав. — Увійти до сіний камениці, покласти пакет за крило дверий і вскочити до першого трамваю воза. Хоч би в послідній хвили надійшов який пречесний, і побачивши мною будьтоби забутий пакет, хотів мені його віддати, не добіжить до мене, бо заки він підойме пакет і вибіжить на улицю, трамвай вже буде далеко.

Бриндзюк увійшов у каменицю. В сінях не було нікого. Наслухував, чи хто не надходить з поверхів. Але на сходах було тихо. Поклав пакет на землі, в куті між дверми і стіною, та став дожидати приїзду трамваю. Щоби на случай, коли би хто увійшов у каменицю, або з неї виходив, не дивувався, що він, хоч стоїть з порожними руками, невеликий пакет поклав на землі, став манїпулювати коло шлийок. Будьтоби поправляв зле запняті. Очивидно, що при такій роботі треба мати руки вільні; пакет треба покласти на землю.

На улици загуркотіло. То надїздив трамвай. По хвилинці віз задержався перед хатою. Бриндзюк, не озираючися, вискочив з хати, скочив на задну плятформу трамваю і увійшов до середини. Але віз не зараз рушив, бо саме в сій хвили поперек него вугляр пхав тачки з вуглем. Бриндзюк знов закляв, бо на задній плятформі хтось крикнув:

— Де той пан, що в сивім пальті і в білім капелюсі? Сей, що в сій хвили вскочив до трамваю. Він забув пакет в сінях отсеї камениці.

То був портієр камениці, в котрій Бриндзюк нарошне лишив свій пакет. Вийшов з мешкання до сіний саме в хвили, коли Бриндзюк вибігав з камениці. Вгадуючи, що той незнакомий квапиться до трамваю і з поспіху забув за свій пакет, портієр вхопив забуту річ і собі гоп на плятформу. В трамваю було тілько пару осіб. отже кондуктор зараз доміркувався, чий то пакет. І портієр пізнав забудька. Приступив до него і подаючи згубу, сказав:

— Ви, пане, дуже розсіяний. Чи ви не професор? Ще коли забудете власну голову.

Бриндзюк мусів грати комедію щасливого, що дістав назад пропавший скарб. Вдячно усміхнувся, сердечно подякував, з кишені виймив срібну двайцятьпятькрайцарівку і дав її портієрови.

— Щасте, — подумав, коли портієр подякував і вискочив з трамваю, — що йому не захотілося видіти, що є в тім пакеті, щоби зажадати для себе як знахідне, десять процент вартости. Зле, як чоловік окружений злодіями. Але в сім случаю ще гірше, як чоловіка переслідують чесні люде. Дивний той край, цілком не такий, як наш! У нас, що чоловік то злодій. У нас не мислиме таке, щоби яка панна не вкрала пакет, полищений в трамваю біля неї яким її сусідом. В Галичині не знайшовсь би також каменичний сторож такий, сказать би, дурний, що бігби аж до трамваю, щоби якомусь панкови віддати його згубу.

З пакетом під пахою Бриндзюк заїхав аж до моста на протоці Дунаю, яка плила майже серединою міста. Вийшов з трамваю і пішов на той міст. Став на мості походжати, дожидаючи хвилі, коли буде сам. Довго треба було ждати, бо в такім великім і многолюднім місті рух великий. Станув на середині моста, поклав пакет на широку залізну барієру і кидав оком в сю то в ту сторону. Вже поклав на пакет руку, щоби його пхнути, бо ніхто не надходив ні з сеї ні з тої сторони, коли там в низу висунувся з під моста пароплав. Ледви встиг задержати пакет що вже висів над водою. Як би не те, то пакет був би впав на поміст корабля, може й на голову якого його пасажира. Коли корабель відплив на яку сотню кроків, була дуже добра нагода кинути пакет, бо на помості не було живої душі. Але Бриндзюк боявся. Міг побачити який матроз корабля. Думаючи, що то може впала комусь якась цінна річ, матроз готов скочити у воду, щоби видобути. Отже Бриндзюк ждав, аж корабель відпливе далі. Бриндзюк вже витягнув руку, щоби пхнути пакет, коли на однім кінци моста появився поліцай. Ішов просто до него, очивидно, щоби пройти на другий бік моста. Поліцай міг би зацікавитися, чого він тут на мості стоїть, і нащо поклав пакет на барієрі. Щоби не було для поліцая загадочне, Бриндзюк добув з кишені тютюн і став крутити папіроску. Тепер мусіло бути поліцаеви і кождому иншому ясно, чому Бриндзюк стоїть і пакета не держить в руці. Але й се не помогло. Минаючи Бриндзюка, поліцай простягнув руку по пакет. Бриндзюкови зробилося ніяково. В першій хвили не знав, що робити. Чи пакет вихопити з руки поліцая, чи лишити його, а самому втечи. На його щастє не було потрібне ні одно, ні друге. Поліцай тільки присунув пакет близше до середущого краю барієри, кажучи:

— Ви не обережні. Кладете край саміської води Як потягне сильнійший вітер, то скине в ріку.

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ ТАК НАМ ЗАХОВУВАТИСЯ НА КОНЦЕРТАХ?

Недавно в нас обходжено свято злуки Західної України з Українською Народною Републикою. Я вже нераз бувала на таких і других концертах у нашій громаді, але сим разом се вперше случилося мені, що я зайшла на український концерт у товаристві кількох Американців і Американок, яких я запросила, аби вони почули нашу народну пісню, яку почути вони вже здавна хотіли.

Що правда, то пісня, о скільки можна судити з їх заяв, їм дуже подобалася, і з їх щирих оплесків я могла судити, що вони, наслухавшися богато про українську пісню, зовсім не були нею розчаровані. За кождою піснею вони звертались до себе зі словами: Як се гарно, адо щось подібного.

А все таки до кінця концерту вони не витримали. Хоча на програмі ще було богато точок, з яких можна було ще краще пізнати красу української пісні, Американки звернулися до Американців зі словами: „Ходім звідси геть. Тут дуже накурено".

І справді на салі висіла синя хмара диму. Мущини курили собі свобідно немовби в себе в дома, або в приватній гостині. Навіть співаки, які виступали в хорі, не зважали на те, що дим пошкодить їм самим, як вони виступлять зі співом. Богато мущин крутило в роті грубі цигара, з яких не зняли позолочених опасок; видно було, що вони хотіли показатися: Дивіться, які дорогі цигара ми куримо. Декотрий тьмить, як з інджая.

Та з того перехвалювання таке вийшло для нашого народа, що Американці й Американки, які я затягнула на концерт, покашлявши від диму, забралися домів перед кінцем концерту. Вони певно мали добре вражіння з української пісні, але яке поняте мають вони про наших людий? І чи не могли б наші мущини здержатися від курення, як вже не з огляду на жінки і діти, то хочби з огляду на чужинців, які можуть попасти на наш концерт або представлення?

Українка.

В ІНТЕРЕСІ НАРОДНОЇ ЖЕРТВЕННОСТИ.

Здається, кождий свідомий громадянин признає потребу піддержування народної жертвенности на всякі громадські цілі. Наша громадська свідомість поступила так сильно вперед, що се вже признають усі громадяни, які хочуть, аби їх признавати свідомими членами суспільности. Се признають навіть ті, що самі частенько роблять усе, щоби народну жертвенність підірвати. А є таких немало в нашім громадянстві. Одні роблять се свідомо, другі несвідомо.

Щоби жертвенність піддержувати, всі, що займаються жертвами, повинні виповняти точно свої зобовязання супроти громадянства. Кілько шкоди, приміром, для української жертвенности наробили ті, що зібрали від українських іміґрантів грубі тисячі на Український День, а не вислали їх до краю навіть до сього часу?

Подібне сталося недавно в Ню Йорку ще раз. Союз Товариств урядив Падолистове Свято, зобовязуючися зложити доход на інвалідів. Зі звіту, предложеного на зборах Союза Товариств, виходилоби, що свято принесло чистого доходу 180 долярів 49 центів. Хоча се не велика сума, як на таку велику кольонію, як Ню Йорк, та все таки навіть се булаби певна жертва. Біда в тому, що навіть сеї суми інваліди не дістали. Касієр Союза Товариств говорив відтак, що тих гроший Союз Товариств не має, що після другого числення приход зі свята виносить тільки 160 долярів, а відтак знова урядники Союза говорили, що навіть сеї суми Союз Товариств не може вислати до краю, що з якихсь причин в касі касієра остало доходу лишень 95 долярів.

Межи товариствами, які взяли участь у сьому святі та причинилися своєю збіркою, є Січ ім. Богдана Хмельницького в Ню Йорку. Січовики причинилися своїми жертвами до збірки і відтак добивалися від Січи, щоби вона допильнувала, щоби жертви пішли на означене місце. Січ кілька разів робила заходи, однак не могла нічого добитися. Се відразу загрозило поважним занепадом жертвенности на громадські цілі. Громада не хоче давати жертв, коли жертв на означене місце не висилається, або зі збіркою цілими місяцями відтягається. Щоби жертвенність на все не припинилася, Січ була примушена зірвати зовсім зі Союзом Товариств. На будуче вона буде сама відповідати за всякі жертви, зложені її членами. В сей спосіб вона буде певна, що всі жертви будуть вислані на час на відповідне місце, що гроші не будуть передержувані, та що громадянство в як найкоротшім часі довідається з докладного звіту, кілько грошей зібрано та що з ними зроблено.

В сей спосіб ми ратуємо нашу жертвенність, яку підривається через байдужність до волі й бажання тих свідомих громадян, які сі жертви складають. Як ми не будемо жертводавців зражати, але їх волю в усім свято сповняти, тоді й жертвенність у нас не буде падати, а буде все зростати.

М. Близнак,
Ню Йорк.

ВЖЕ ДОСИТЬ БІСКУПІВ.

Читаючи Голоси Читачів, я відчуваю пересит від тих вічних голосів про біскупів. Мені здається, що рад уже було подано досить, що з ними робити. Треба лишень сі ради виконати, а писати про них уже буде досить. Не пишім уже більше, а робім.

Як котрі з народом не стануть, то пішлім їх найкоротшою дорогою слідами Ількова й Амброзяка, чи як там називався той священик у Станиславові, що видавав польську шматку. Най ідуть до Варшави по польський хліб, коли за український хліб українському народови служити не хочуть.

Зробім з ними скорий конець, а самі берімся до других справ, які теж важні для нас. Ми живемо тут як робітники, і робітничі справи повинні нас обходити, як наша сорочка. Кілько то важних питань звязаних зі сею справою, та якось не бачу, щоби читачі щось про се богато писали. Немовби вони лишень за біскупів писати вміли.

Я ще раз повторюю: з біскупами та їх приятелями треба не говорити, а робити, а про робітничі справи пора вже нам думати.

І. П.

ЯКУ ПАРАСОЛЮ ВИ НОСИТЕ?

В одній американській газеті доглянув я такий образок:

Стоїть у дощ проти себе двох людий. Кождий держить проти дощу над собою парасолю.

Та один має парасолю, з якої обдерті всі платки, лишень один ні. Се є обезпечення на случай смерти. Він немовби захоронив собі перед дощем капелюх. На плечі й руки ллється злива. З рук дощівка цюрком так і тече.

Його товариш стоїть під парасолею, яка має всі платочки. Отже один платок се забезпечення на случай смерти. Другий се обезпечення на случай недуги. Трете обезпечення на случай каліцтва. Четвертий платок обезпечення на старі роки. Не диво, що під цілою парасолею він добре захоронений від дошу. Він сухий, безпечний перед замокненням.

Як я побачив сей образок, мені нагадався сейчас Український Народний Союз. Бо чиж не є сим чоловіком, що стоїть під цілою парасолею, член нашої організації?

В У. Н. Союзі він має наперед обезпечення на случай смерти. Коли він схоче, він має забезпечення на старі роки в сей спосіб, що може взяти собі обезпечення, яке його звільнить від вкладок по 70. році життя або по 20 роках членства, або навіть може дістати виплату на старість.

В У. Н. Союзі він має ще одно забезпечення: на случай нездібности до праці, зовсім независиме від його права в відділі.

На конець, через Молодечий департамент У. Н. Союза він може забезпечитися на случай смерти своїх дітий.

Так то в ріжний спосіб забезпечує У. Н. Союз своїх членів на всяку лиху годину.

Гнат І. Хмелик.

ПОСЛІДНИЙ ВИСТУП ГАРКАВЕНКА В ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Українська кольонія в Елізабет буде мати нагоду бачити Гаркавенка, великого українського силача, котрий буде боротися послідний раз в сій околиці в пятницю, 18. марта, в гали Фалконс, 153 — 3-та ул. Гаркавенко буде боротися до побіди. Гаркавенко виїзджає до Шикаго, де він буде виступав у великім Колосеюм. Просимо Українців прийти подивитись на ту першу і послідну борбу Гаркавенка в Елізабет. Будуть також боротись і женщини.

З українського життя в Америці.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Січові збори.

В неділю, дня 6. марта, відбулися в місцевім Українськім Народнім Домі при Норт Френклин стріті збори місцевих Січових сотень у справі реорганізації Січової Організації в Злучених Державах.

Збори почалися коло першої години сполудня. Отворив їх гр. Пантелеймон Найда коротокою промовою, по якій віддав провід у руки отамана гр. Василя Титанича. Секретарював писар гр. Іван Кіцак.

Гр. Титанич предложив хід подій, які довели до скликання сих зборів. Він представив, що Січова управа хитрощами бувала накинути Січовикам монархізм, та довела сим до повного розбиття Січової Організації. Перед Січовиками тепер станало питання: чи покинути їм Січову Організацію та дозволити їй зовсім упасти, чи зреорганізувати її назад на тих основах, на котрих вона повстала й на котрих вона так гарно розвивалася.

Перший бесідник у сій справі був гр. Омелян Ревюк. Кріза, яку переходить тепер Січова Організація в Злучених Державах, є конечним вислідом сих експериментів, які над нею робила й далі пробує робити жменка людий, яким необачно віддано провід організації в руки. Сі провідники не надаються до проводу, бо вони беруться нібито організувати народ, а в організаційну здібність сього народа не вірують. Сього рода зневіренне мусить довести до розбиття. Вислідом сеї зневіри й була так звана монархістична затія. Монархізм природнє явище у монархів та шляхти. У других се обяв душевного занепаду, може хороби. У нас він появився серед людий, які дали захопитися побідою українського національного руху, але не могли видержати невдачі. Монархізм се несвідома штучка сих розчарованих, штучка, яка має розбити всяку організацію, коло котрої вони станули, щоби відтак розбиттєм оправдати їх повну неактивність. Люди, які захоплюються монархізмом, у души своїй уже дійшли до заперечення здібности свого народа добитися чогось власними силами. Дальший крок для них повна національна байдужність. Хто хоче остатися осторонь від сеї громадянської гнилі, мусить чим скорше відділитися від монархізму.

Мусять се зробити й Січовики, коли хочуть уратувати свою ідею перед повним занепадом в Америці. А коли під Січовою ідеєю треба розуміти засаду дисципліни, карности, то Січову організацію варта було ратувати. Очевидно, се має бути карність не накинена з гори, а карність перед приказами, видаваними народними вибранцями, карність демократична, карність активна, будуюча. Для плекання такої карности варта піддержувати організацію, і така організація певно потрафить удержатися, як лишень очиститься від недемократичних затій.

Другий реферат виголосив гр. В. Кедровський. Він представив колишню діяльність Січової організації й її колишню силу та представив, чого нам треба до дальшого істнування. До дальшого істнування нам потрібно конечно двох річий, котрі зможуть знов зорганізувати сильну Січову Організацію: Перше, нам потрібно людий працюючих, котрим не залежить лишень на тому, щоби мати почести, яким лежить на серцю добра справа української праці. По-друге, нам потрібно братерської любови й праці. Січовикам і Січовичкам не вільно ворогувати між собою через погляди політичні або релігійні.

Завдання Січової Організації виховати молодіж в українському дусі. Зробити се можна в Америці, плекаючи гімнастику, народну пісню, штуку й школу. Січова Організація повинна й мусить нести поміч для Рідної Школи, політичним вязням та інвалідам і сиротам по поляглих героях визвольної боротьби.

Відтак промовив гр. Михайло Коцюк, який подрібно показував, як монархістична дурійка підривала живе тіло Січової Організації, яку з таким накладом праці будували колись люди, віруючі в засади демократії. Коли ж тепер пізнали, в чому лежить лихо, треба нам тепер се лихо викорінити та взятися ще раз до праці на той лад, на який дав нам уже раз такий гарний плід. Січова Організація не сміє впасти. Від нашої праці се залежить.

Гр. Найда (молодший) сказав, що говорити тут нема вже що. Треба лишень взятися до роботи, себто передовсім постаратися, аби до Січи приєднати назад тих людий, які відпали від неї через гетьманську дурійку. Гр. Грицей порадив відбути по дільницях міста й по околиці Січові збори, для вияснення справи та Реорганізації Січової Організації.

Предсідатель опісля зарядив відспівання українських національних гимнів та замкнув збори.

Іван Кіцак, секретар.

ПРОТИ ЧАХОТКИ.

Через Женеву доходить до світа звістка про нове відкриття, зроблене д-ром Генрихом Спалінґером, який давно працює над лічением чахотки. Він винайшов середник, який хоронить перед чахоткою, так само як щіплення віспи хоронить перед віспою. Спалінґер робив свої досліди під контролею женевського уряду покищо на биками та коровами. Певній скількости худоби защіпили новий середник, а певній ні. Потім усіх разом пустили між тих, що були недужі на чахотку. Відомо, що чахоточна зараза дуже хутко поширюється між худобою. Виявилось, що ні один бик ні корова защіплені не заразились, а инші негайно занедужали. Є підстави зробити висновок, що той експеримент поведеться таксамо на людях.

ЯК РОЗВИВАЛИСЯ ПОГЛЯДИ ЛЮДИЙ НА ФОРМУ ЗЕМЛІ

(Стаття Івана Франка на основі статті Андру Диксона Гвайта).

Та теольоґічні запори против ґеографічної правди хоч і подавалися, то дуже помалу. Раз діставшися до шкіл, церковні погляди довго ще не осмілювалися допустити на світ свобіднійшої думки. Минуло 1100 літ, від коли св. Августин доказав, що наукові погляди перечать Св. Письму, як Григорій Райш видав свою славну енциклопедію „Маргаріта Фільософіка". Одно видання за другим виходило в світ, і все в них повторялися ті самі правовірні твердження, хоч очевидно тут і там треба було приломлювати їх вістря. І так приміром говорячи про антиподів, Райш показує з пошаною на св. Августина і на його закиди против наукового погляду, та все таки він на стілько обережний, що не цитує св. Письма против науки і не менш обережний висловлюючи ґеографічні резони на її користь.

Інтересний приклад довголітнього правовірних поглядів у школах дає нам польська шкільна енциклопедія Пікульського, видана у Львові 1763 року під наголовком: Сукцес сьвята чилі гісторія универсальна... крутко написана пршез В. Ксендза Гавденцюша Пікульського закону Св. Францішка, провінції рускей теольоґа до друку подана р. 1763, ве Львове. Сей автор описує вигляд землі ось якими словами:

„Ціла машина землі є округлава, подобаєся на форму курячого яйця, котра будучи завішеною на морських водах, є одним островом, поділеним ріжними морськими каналами. За те моря, які держать землю в рівновазі, самі є підперті воздухом, а воздух є підпертий небесними огнями".

Про антиподів Пікульський не згадує, але говорячи про Америку, завдає собі ось яке питання: „Звідки взялися люди в Америці? Є деяка трудність, бо через Атлантійський океан не можна переправитися без маґнетичної іґли, котру то штуку придумано дуже недавно. Видно, сини Ноя по помішанню язиків при вавилонській вежі, розходячися по всему світі, декотрі з них, забравши до корабля худобу й своє рухоме майно, були загнані вітрами через Середземне море аж на океан, і так по довгій морській подорожи мусіли дістатись до котрогось острова, найблизчого до Америки, і там поселилися".

Автор додає, що інакше се не могло статися, „бо ті оселі в Америці перед загальним потопом Ноя не могли істнувати, бо води потопу залляли цілий світ, як се маємо написано в Св. Письмі".

Та ось 1519 р. наука одержала рішучу побіду: Маґелян відбув свою славну подорож, оббіг довкола землю і доказав, що вона кругла; доказав також, що істнують антиподи, бож його моряки бачили людність на противнім боці нашої півкулі. Та се не зробило кінця боротьбі. Богато сумлінних людей противилося новим дослідам ще звиш 200 літ. Тоді французькі астрономи зміряли степені земної поверхні в околицях рівника і бігуна і додали до сих доказів ще доказ із довжиною вагала. Аж коли се було доконане, коли висновки науки були згідні й безпохибно підперті безперечними свідоцтвами помірів, і коли довгий ряд правдомовних дослідників, в тім числі також правовірних місіонарів, показав, що антиподи живуть справді, — тоді, і аж тоді лише закінчилася 1200-літня боротьба.

Такий був остаточний здобуток сеї довгої війни; але були й инші, не так корисні її здобутки. Зусиля Евзебія, Василія та Ляктанція, щоб убити наукову думку; зусилля Августина, щоб боронити її; зусилля Козми — опутали її догматизмом; зусилля Боніфація та Захарії — зломати її силою, хоч і яким чистим сумлінням були вони подиктовані, все таки породили в души многих передових людий переконання, що наука і релігія — вороги собі.

Та з другого боку що здобули поборники науки для релігії? Без сумніву здобули далеко величнійше поняття про світ, далеко більш благородне розуміння тих сил, що проникають і кермують його. Бо що-ж згоджується більше високим розумінням релігії: чи космографія Козми, чи Ізаака Ньютона? Де проявляється чистійша релігійна думка: чи в лайках та нападах Ляктанція, чи в спокійних викладах Гумбольдта?

(Кінець буде).

ГАРКАВЕНКО В САЛЕМ, МАСС.

На просьбу української кольонії Гаркавенко буде боротись в Салем, Масс., в середу, 16. марта, в Норт Ст. Рінг. Гаркавенко буде боротися до побіди. Початок о год. 8.15.

ГАРКАВЕНКО В БОСТОН, МАСС.

Українці в Бостон будуть мати знова нагоду бачити Гаркавенко, котрий буде боротися там в четвер. 17. марта, в Гренд Опера Гавз, ріг Довер і Вашингтон ул. Кромі него будуть боротися ще чотири другі пари.

ГАРКАВЕНКО В ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.

На просьбу української кольонії в Елізабет, Н. Дж., буде устроєна там інтересна борба в пятницю, 18. марта б. р. в гали на 3-ій улиці ч. 153. В головній парі буде боротися Гаркавенко і поляк Сташак, Італієць Романо і другі. Всі бори будуть аж до побіди. Запрашається всіх Українців прибути і привитати нашого славного силача.

ГАРКАВЕНКО В НЮАРКУ, Н. ДЖ.

В суботу, 19-го марта б. р. відбудеться в Нюарку борба в гали під ч. 278 Ню Порк Евня. Всего буде боротися три пари, в головній парі буде боротися Гаркавенко. Треба сподіватися, що галя буде переповнена, бо приїзд Гаркавенка до Нюарку очікується з великим заінтересованнем.

ГАРКАВЕНКО В ФИЛАДЕЛФІЇ.

У вівторок, 22-го марта, Гаркавенко бореться в Олимпік Гол, ріг Секонд і Крістіян ул.

ГАРКАВЕНКО В СПРІНҐФІЛД, МАСС.

В середу, 23-го марта, Гаркавенко бореться в Спрінґфілд Сіти Авдіторіюм.

(Огол.)

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

КАНЗАС СИТІ, КАНЗ. Бр. св. Володимира, від. 323, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20. марта, о годині 2-ій попол., в гали під ч. 547 So. Park Ave. Присутність всіх членів є конечна, бо будесь добирати уряд. — Д. Яремко, секр.

ІСТ СТ. ЛУІС, ІЛЛ. Відділ 308 повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що квартальний мітінґ відбудеться 20. марта в Народнім Домі, 1020 N. 9th St. На сім квартальнім мітінґу всі члени мають явитись. Довгуючі, коли не вирівнають своїх залеглостий, будуть суспендовані. — Мих. Хома, пр.; Федор Данко, секр.

СТ. ЛУІС, МО. Бр. св. Володимира Великого, від. 179, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що квартальні збори відбудуться дня 20. марта с. р. в У. Н. Домі, 1523 Гікори Ст., точно о 1-ій годині попол. Запрашається всіх членів прибути. — М. Паращак, предс.; М. Дмитришин, кас.; Т. Владика, секр.

ШИКАҐО, ИЛЛ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 252, подає до відома всім членам, що квартальні збори відбудуться в неділю, дня 20. марта, о год. перший пополудни в У. Н. Гали, 1950 W. Erie St., при Робей ул. Обовязком кождого члена явитись на сей мітінґ, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свій довг, бо коли сего не виповнять, будуть суспендовані. Проситься тих членів, котрі ще не зложили своєї жертви на Сиротинець, щоби були ласкаві прийти і зложити на сім мітінґу. — Н. Читвінський, предс.; С. Баґрій, кас.; П. Хомин, секр.

ЛОРЕЙН, О. Отсим подається до відома всім членам і членкиням Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 34, що квартальні збори відбудуться в неділю, дня 20-го марта, о годині 2-ій пополудни, в гали церковній на Charlston Ave., East 31st St. Проситься всіх членів і членкинь бути присутними на сім мітінґу в призначенім часі, бо є дуже важні справи до болагоджения. Рівнож проситься членів привести хоч по одному новому членови, бо тепер принимається без вступного до У. Н. Союза. Членів, котрі ще не дали жертви на Сиротинець, проситься принести свою жертву на сей мітінґ. Неявившийся член заплатить кару 50 ц., а урядник 1 дол. — Л. Козопас, предс.; Бенедик Фурдин, кас.; Іван Чмирид, секр.

ВІЛКС БАРРЕ, ПА. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 223, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20. марта, о годині 3-ій пополудни, в гали церковній, 635 N. River. Буде справозданиє касове і контрольно їкомісії. Проситься всіх прийти на означений час. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо інакше будуть виключені. Неявившийся член на сей мітінґ буде караний після ухвали. Проситься тих членів, що ще не дали жертви за 1926 р., щоби принесли на сей мітінґ; будесь збирати жертви на Сиротинець і за сей рік. — Ів. Барнась, предс.; Л. Худоба, кас.; А. Ґулька, секр. фін.

ЛЕЙТРОЕ, ПА. Бр. Усп. Пресв. Богородиці, від. 61, повідомляє всіх своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться дня 20. марта. Обовязком є кождого члена явитися на сім мітінґу, бо будемо принимати нових членів. Довгуючі члени будуть суспендовані. Контрольори мають переглянути всі віддільові книжки і здати звіт. Будемо зачинати збірку на Сиротинець, щоби пійти слідами других відділів. На сім мітінґу вибереться також відзнаки для членів нашого Бр. На місце бувшого касієра, Миколая Миканіп, зістав вибраний Стефан Королевят. — Петро Марутяк, предс.; Стефан Королевят, кас.; Антін Скубяк, секр.

НАЗАРЕТ, ПА. Бр. св. Димитрія, від. 95, повідомляє своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться дня 20-го марта о год. 2-ій пополудни в домі Профира Зґіба при ул. Пени Аллен. Проситься всіх членів прийти на означений час. — Михаїл Гурин, секр.

ОРМРОД, ПА. Уряд Бр. св. О. Николая, від. 124, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітінґ відбудеться дня 20. марта, точно о 4-ій годині пополудни. На сей мітінґ мають явитись всі члени, бо є важні справи до полагодження. Контрольори мають скontролювати книжки і здати справозданиє на мітінґу. Буде вибір нового секретаря, бо старий резиґнує. Проситься членів привести нових кандидатів в члени. — Г. Натрайко, предс.; Теодор Білоус, кас.; Мих. Кочинаш, секр.

АРНОЛД, ПА. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 296, повідомляє всіх своїх членів, що мітінґи будуть відбуватися що третя неділя по першім, щоби кождий член запамятав собі. Слідуючий мітінґ відбудеться дня 20. морта, о годині 2-ій в Укр. Гали на 14 стріті і 4-ій Евні. Кождий член має прийти і заплатити свою належитість. Члени котрі ще не дали жертви на Сиротинець, повинні принести на сей мітінґ. — П. Любчик, секр.

ПЛЕЙНС, ПА. Бр. св. Андрія, від. 48, повідомляє своїх членів, що мітінґ квартальний відбудеться дня 20. марта, в гали церковній, о год. 1-ій пополудни. Всі члени мають бути присутні а довгуючі мають вирівнати свої залеглости, в противнім разі будуть суспендовані. Взиваєсь контрольорів, щоби прийшли в суботу вечером, дня 19. марта і скontролювали книжки. — Йосиф Катулька, секр.

ВУДЛАВН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 120, повідомляє своїх членів і інтересованих, що квартальний мітінґ відбудеться дня 20. марта, о 2-ій год. пополудни. Проситься всіх членів прибути на мітінґ. Неявившийся член підлягає карі після статута. — Михаїл Бац, секр.

НОРТУМБЕРЛЕНД, ПА. Бр. св. Михаїла, від. 357, повідомляє всіх своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20. марта, в Мус Гали на Кінґ ул., о годині 1.30 попол. Всі члени обовязані прибути на означений час, бо є богато справ до полагодження. — А. Візний, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Бр. св. О. Николая, від. 175, повідомляє, що чвертьрічний мітінґ відбудесь о 1.30 попол, в неділю, дня 20. марта в гали церковній на Клеперт і Едвард ул. На порядку нарад буде чвертьрічне справозданиє, справа Сиротинця і братського статута. Неявившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — Г. Ясінський, предс.; В. Бартош, секр.

ВИЛКС БЕРРИ, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 99, повідомляє всіх своїх членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, дня 20. марта, зараз по Сл. Божій, в гали церковній. Проситься всіх членів явитись на сім мітінґу, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член заплатить кару після статута. — Никола Рутько, предс.; Петро Ґерман, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Тов. Вільна Україна, від. 176, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори двібудуться в суботу, дня 19. марта, о годині 7:30 вечером, в льокали Укр. Гор. Клюбу, 818 W. Lackawanna Ave. Проситься всіх членів прибути на означений час бо є важні справи до полагодження. — Р. Рубльовський, секр.

ОЛИФАНТ, ПА. Бр. св. Кирила і Методія, від. 86, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що квартальний мітінґ відбудеться дня 20. марта, зараз по Сл. Божій, в шкільній гали. Взиваеться всіх членів прибути на сей мітінґ. Так само напоминається довгуючих членів, щоби прийшли і вирівнали свої довги, бо в противнім разі будуть суспендовані. Проситься також, коли хто ще не вписав своїх дітий до У. Н. Союза, нехай на тім мітінґу впише їх. — Гр. Сайкевич, голова; Павло Саламаха, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ. Отсим подається до відома шановним членам Січи Б. Хмельницького, від. 245, що мітінґ відбудеться дня 20. марта, о годц 2-ій в гали звичайній. Присутність всіх членів конечна, бо є важні справи до рішення. Згідно з ухвалою минувшого мітінґу, щоб наше товариство відограло представленнє, уряд виконує ухвалу і вчить представленнє Верховинці. Для цего треба спів праці всіх членів тому, що уряд буде занятий на сцені, треба конечно вибрати комітет до галі, котрий підчас представлення буде чинний. — Йосиф Квасній, кас.; Іван Мороско, предс.; В. Гасій, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 73, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що квартальний мітінґ відбудеться в неділю, о 1-ій год. попол., дня 20. марта, під ч. 184 Prairie Ave. Контрольна Комісія повинна прибути скорше, щоби обрахувати книжки перед мітінґом. Довгуючі члени повинні вирівнати свої вкладки. На річнім мітінґу припоручено суспендувати кождого члена, котрий не заплатить 2 місяці вкладки. Кождий член повинен заплатити свою вкладку найдальше до 23-го кождого місяця. — Н. Костів, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. Тов. Любов, від. 370, повідомляє своїх членів, що мітінґ відбудеться в неділю, дня 20-го марта, о 2-ій годині попол., в галі церковній, 127 Парк ул. Кождий член має явитись на означений час, бо це є квартальний мітінґ, а довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Мих. Довгий, предс;. Н. Хабінець, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Повідомляється членів Тов. ім. Ів. Франка, від. 83, що звичайний мітінґ відбудеться дня 20. марта, о год. 2-ій попол., в домі Тов. Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься всіх членів прибути на сей мітінґ і вирівнати свої належитости. — М. Дармограй, Т. Кобильник, М. Клапко.

ЙОНКЕРС, Н. Й. Укр. Тво. Подільська Січ, від. 8, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членкинь, що квартальні збори відбудуться в неділю, дня 20. марта, в Укр. Сит. Клюбі, 29 Jackson St., точно о годині 2-ій пополудни. Проситься всіх членів явитись на сей мітінґ і вирівнати свої належитости і так само будемо принимати нових членів до У. Н. Союза і Тов. без вступного, тому члени повинні старатись приєднати як найбільше нових членів. — Гр. Скорбач, предс.; Микола Мазур, кас.; Василь Мандзій, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Бр. св. Георгія, від. 239, повідомляє своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться дня 20. марта, о годині 1-ій пополудни в домі Тов. Амер.-Укр. Горожан, 847 Норт Френклін ул. Проситься кождого члена приходити на мітінґи і інтересуватися справами братства. Член, котрий з якихсь дуже важних причин не може ніяк брати участи на мітінґу, повинен свої вкладки заплатити перед мітінґом. Уряд просить також, що котрий член ще не зложив жадної жертви на Сиротинець У. Н. Союза, нехай по своїй силі зложить свою жертву, об як виказ показує, то більше як 20 членів ще не дали нічого на Сиротинець. — Іван Хмелик, Іван Паращак, Волод. Сеґінь.

ПАСАЙК, Н. ДЖ. Тов. Івана Франка, від. 97, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться дня 20. марта о 2-ій годині попол., в галі церковній, під ч. 47 Ґовп Евні. Проситься членів явитись на збори. — М. Прихан, предс.; М. Табачук, секр.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Коляда на Рідну Школу.

Український Народний Комітет не може виказати великої роботи, бо сам предсідатель і секретар нічого не вдіють, а щоб не пропустити для краю других до роботи охочих нема, такої нагоди як коляда, постановили ми піти з колядою, щоб із нашої громади щось прийшло, бо другі колядники ходили колядувати на всілякі цілі, але головно на місцеві потреби. Колядували на Новий Рік слідуючі: гр. Ілько Грошко, Д. Запотічний, В. Братусь, Ілько Процайло, С. Пиріжок.

Коляду зложили отсі громадяни:

Андрій Демко $3.00; по $2.00: Петро Бринь, Анна Дячун, Стефан Підригора, А. Федорчук, Марія Шеремета, о. Лев І. Сембратович; по $1.00: Василь Бартош, Іван Кокуруза, Василь Шеремета, Петро Кізел, Павло Загородний, Андрій Дяк, Ю. Сенишин, Мих. Коваль, Ів. Кузь, Михайло Федитник, Василь Бродяк, Блажко Трибілюч, Олекса Камінський, Ілько Андрусевич, Андрій Білик, Мих. Запотічний, Іван Вантух, Іван Михалюк, Іван Коціпак, Іван Форись, Антін Ґрошко, Микита Буртник, Стефан Пиріжок, Іван Ґрошко, Юрій Лялько, Василь Билінський, Михаїл Горбовий, Петро Верещук, Іван Колодій, Семко Любинський, Ілія Процайло, Ілія Ґрошко, Василь Братусь, Михаїл Бей, Стефан Самотіс, Андрій Дідик, Василь Непюк, Григорій Корчило, Стефан Ґелик; Йосиф Сваніш 75 ц.; по 50 ц.: Іван Братусь, Франя Пошивак, Теодор Медвідь, Іван Каралаш, Іван Касаван, Григорій Вихар; Михайло Лиско 25 ц.; а решта дрібними.

Розходу було $2.23, а зібрано $58.23.

Зібрані гроші вислано до Обєднання до висилки на Рідну Школу.

Від імени комітету щиро дякуємо в першій мірі тим, що зложили свої лепти на так благородну ціль як Рідна Школа, а рівнож дякуємо і тим людям, котрі не зважали на холод і пішли за колядою між добрі люди.

При тій нагоді хочемо зазначити, що той сам Комітет займався відчитами, котрі були в нашій громаді минувшого року. З тих відчитів було приходів $115.29. Прелеґенти, а то др. Амбрози Кібзей, о. Лев Сембратович, М. Федитник і Йосиф Чарнавський зрезиґнували з гонорарів. По заплаченню $35.00 за галю, осталося $80.00, котрі то комітет вислав 4-го грудня до Львова, а то $40.00 на Рідну Школу, $20.00 для інвалідів, $20.00 для сиріт, на що маємо посвідки.

Комітет отже не тримає громадських грошей в польськім банку, як це було писано.

Згадаємо ще, що до нашого священика о. Сембратовича загостив дня 10-го січня др. Вол. Константинович з Сянока і на просьбу о. Сембратовича мав відчит про краєві справи. Розповідав дуже інтересні річи про краєві відносини. Всі були задоволені з того, що бесідник говорив, кромі одних наших ґетьманців, бо др. Константинович сказав їм в очі правду про Скоропадського. З нагоди відчиту зібрано 21.43, доложено ще 57 центів і вислано на Рідну Школу $22.00. Комітет жадних грошей не перетримує.

Ілько Ґрошко, предс.;
Петро Кізель, секр.

НАРАДИ БАНКРОТІВ.

Трох збанкротованих вже давно „експертів" для справ т. зв. національних меншин, а це Голуфко, Васілєвскі і Левенгерц мали в міністерсві освіти нараду в справі — цим разом білоруського шкільництва. Українське шкільництво вони вже успішно „висанували" (на тамтой світ).

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ